

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

lem i sine formentlig realitetsbetonede tanker foreløbig fortrinsvis har Marshallområdet, Vesteuropa, for øje. Hvornår vi kan liberalisere overfor den østlige halvkugle, og hvordan en liberalisering i forhold til Østeuropa skulle komme i stand, er vist problemer, som ingen af os kan have nogen fornuftig mening om i dag. På det ærede medlems spørgsmål om fortsat liberalisering indenfor Marshallområdet kan jeg ikke svare andet end et principielt ja. Det må også være fremgået af det, jeg sagde i indledningen om, at de kvantitative handelsrestriktioner selvfølgelig ikke kan være noget mål i sig selv. Jeg må dog naturligvis tilføje, uden at jeg behøver at gå i enkeltheder, at alle de momenter, der er nævnt i betænkningen i forbindelse med vareforsyningslovens fremsendelse til anden behandling, dog må tages med i betragtning. Vi må virkelig forlange, at den konkurrence, dansk erhvervsliv skal gå ud i, skal være af en sådan karakter, at hvis vor produktion virkelig er effektiv, kan den også klare sig, med andre ord, vi må kræve en konkurrence på lige vilkår. Jeg kan oplyse, at vi under industriundersøgelsen har gennemgået en lang række af disse problemer, forskellighederne i toldlovgivningen og dobbeltpriserne virkning. Bl. a. indenfor jern- og metalindustrien kan man finde hårrejsende eksempler på, hvor slet stillet dansk industri er, fordi man må betale overpriser på jern og andre metaller og på brændsel.

Jeg tror, man fra alle sider i denne sal vil erkende, at regeringen gør rigtigt i at fremhæve disse momenter så stærkt, som vi kan under forhandlingerne i Paris, og gøre vort yderste for at få en løsning på disse problemer, der vil være til gavn for hele det danske erhvervsliv.

Herefter kan jeg vist lade være med at svare på det sidste spørgsmål, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen stillede, som gik ud på, hvad OEEC ville sige, hvis vi ikke ville liberalisere videre. Det er vel naturligt at spørge, hvad læreren vil gøre, hvis eleverne i klassen ikke opfører sig, som der står skrevet. Nu er det jo umuligt at give noget svar på, hvad OEEC ville sige, hvis vi ikke ville liberalisere mere overhovedet. Dels fordi vi har denne vilje, dels fordi OEEC ikke har ytret sig om noget så hypotetisk, kan man ikke udtale sig derom. Men jeg kan dog sige så meget, at den liberalisering, Danmark har foretaget indtil dato, ikke i Paris fra nogen side er blevet karakteriseret på en sådan måde, at der er blevet øvet kritik imod Danmark. Man har

ikke fra nogen side ytret utilfredshed med tempoet, omfanget eller arten af den liberalisering, vi har gennemført her i Danmark.

Jeg er det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen taknemlig for, at dette spørgsmål er blevet stillet, så jeg har fået lejlighed til at besvare det. Jeg har ved en tidligere lejlighed, hvor vi havde en debat om disse problemer, fremdraget nogle tal, der viste, at Danmark så sandt heller ikke har noget at skamme sig over liberalistisk set, og ejheller forsåvidt angår europæisk samarbejde, eftersom vi er et af de lande, der ligger i spidsen med hensyn til liberalisering. Jeg tror, man vil give mig ret i, at skal man måle rækkevidden af et lands liberalisering, må man måle i forhold til landets samlede indførsel og ikke i forhold til, hvordan indførslen tilfældigt grupperer sig for nogle vilkårligt udtagne lande, og tager vi procenten af liberaliseringen på denne måde, er vi i dag oppe på 35 pct., og kun Europas rigeste lande, Schweiz, Belgien og Sverige, har liberaliseret mere end Danmark.

Det er da også typisk, at ved de officielle redegørelser, der bliver givet i Washington for Marshalllandenes politik, er der ved adskillige lejligheder faldet officiel ros til Danmark. Jeg har tidligere citeret en erklæring fra chefen for den danske Marshallorganisation, mr. Marshall, der udtalte sig overordentlig rosende om vor politik, også om vor pengepolitik, og glædede sig over, at inflationstendenserne var fjernet i Danmark. Fornylig har mr. Hoffman udtalt sig om det samme og har også anbragt Danmark i spidsen for de lande, der har forstået at udnytte Marshallhjælpen på den klogeste og rigtigste måde. Vi skal naturligvis ikke ligge næsegrus for at opnå ros fra det ene eller det andet land, men når jeg bliver spurgt om OEECs syn på den danske politik, må det være rimeligt, at jeg henviser til disse kendsgerninger som svar.

Det ærede medlem spurgte tilsidst om, hvordan regeringens stilling vil være til efteråret, hvis valutasituationen ikke har bedret sig, således at den muliggør nye fremstød. Det er igen forfærdelig svært at svare på dette spørgsmål, der jo egentlig forudsætter, at man opstiller en række forudsætninger om en lang række vidt forskellige ting. Økonomisk politik i Danmark i dag er jo et overordentlig kompliceret anliggende. Det ærede medlem spørger, om vi, såfremt de forudsætninger, vi har ønsket skulle være tilstede, ikke er tilstede, vil